

291. Vinden er saa føjelig.

(Frisk Morgen.)

Allegretto.

Sophus Andersen.

1. Vin - den er saa føj - e - lig, og Baa - den er klar,
 Ver - den saa for - nøj - e - lig, naar blot man ret den tår.
 Blot du ej tår Bril - ler paa og sær - lig ej de mør - ke - graa, men
 ser med So - lens Øj - ne, saa smi - ler Sø - en him - mel - blaa, og
 du kan næsten ej for - staa, at Klit - ter - ne kan væ - re saa nøg - ne.

2. Seen gør saa sære Sving,
 er sorgløs og kaad,
 den slaar i Stykker mange Ting,
 men dertil har den Raad.
 Søen er en Jungmand kæk,
 han hiver al sin Hyre væk,
 han har ej lært at spare;
 hans Liv er op og ned i Træk,
 hvorfor da stuve under Dæk,
 hvad der dog ej evindeligt kan vare?

3. Hop da sorgløs, gode Baad,
 ad Søvejen hen;
 bliver Næsen ogsaa vaad,
 den tørres nok igen.
 Bølgen krummer nu sin Krop
 op løfter paa sin Skulder op
 den Sol, som laa begravet.
 Vi sætter Stagen i sin Strop
 og hejser Sejlet højt i Top,
 og løber saa - god Morgen - ud paa Havet.
 Holger Drachmann.